TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. rugpjūčio 1 d.*

„Apeliacinis skundas – Aplinka ir žmonių sveikatos apsauga – Reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 – Cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimas, ženklinimas ir pakavimas – Deleguotasis reglamentas (ES) 2020/217 – Miltelių pavidalo titano dioksido, kurio sudėtyje yra ne mažiau kaip 1 % dalelių, kurių skersmuo yra ne didesnis kaip 10 μm, klasifikavimas – Cheminės medžiagos klasifikavimo kaip kancerogeno kriterijai – Mokslo tyrimų patikimumas ir priimtinumas – Plaučių perkrovos dalelėmis skaičiavimas – Mokslinio tyrimo „lemiamas“ pobūdis – Įrodymų iškraipymas – Teisės klaida – Skaičiavimo parametrų pasirinkimas – Dalelių tankis – Mokslinis vertinimas – Teisminės kontrolės ribų peržengimas – Sąvoka „būdingos savybės“ – Pertekliniai motyvai“

Sujungtose bylose C-71/23 P ir C-82/23 P

dėl 2023 m. vasario 8 ir 14 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

Prancūzijos Respublika, iš pradžių atstovaujama G. Bain, J.-L. Carré ir B. Fodda, vėliau – G. Bain, B. Fodda ir B. Travard ir galiausiai – P. Chansou, B. Fodda ir B. Travard,

apeliantė byloje C-71/23 P,

Europos Komisija, atstovaujama A. Dawes, S. Delaude, R. Lindenthal ir M. Noll-Ehlers,

apeliantė byloje C-82/23 P,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

CWS Powder Coatings GmbH, įsteigtai Diurene (Vokietija),

Brillux GmbH & Co. KG, įsteigtai Miunsteryje (Vokietija),

Daw SE, įsteigtai Aukštutiniame Ramštate (Vokietija),

atstovaujamoms *Rechtsanwälte* V. Lemonnier ir C. Wagner ir *advocaat* R. van der Hout,

ieškovėms pirmojoje instancijoje,

Billions Europe Ltd, įsteigtai Stoktone prie Tiso (Jungtinė Karalystė),

* Proceso kalbos: vokiečių ir anglų.

Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.), įsteigtai Celėje (Slovėnija),

Evonik Operations GmbH, įsteigtai Esene (Vokietija),

Kronos Titan GmbH, įsteigtai Lėverkuzene (Vokietija),

Precheza a.s., įsteigtai Pršerove (Čekijos Respublika),

Tayca Corp., įsteigtai Osakoje (Japonija),

Tronox Pigments (Holland) BV, įsteigtai Rozenburge (Nyderlandai),

Venator Germany GmbH, įsteigtai Duisburge (Vokietija),

iš pradžių atstovaujamoms *avocats* P. Chopova-Leprêtre, T. Delille ir J.-P. Montfort, vėliau – *avocats* P. Chopova-Leprêtre ir J.-P. Montfort,

ieškovėms ir įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai A. Dawes, S. Delaude, R. Lindenthal ir M. Noll-Ehlers (C-71/23 P),

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Danijos Karalystei,

Prancūzijos Respublikai, iš pradžių atstovaujamai G. Bain, J.-L. Carré ir B. Fodda, vėliau – G. Bain, B. Fodda ir B. Travard ir galiausiai – P. Chansou, B. Fodda ir B. Travard (C-82/23 P),

Nyderlandų Karalystei, atstovaujamai M. K. Bulterman ir C. S. Schillemans,

Slovėnijos Respublikai,

Švedijos Karalystei, atstovaujamai H. Eklinder, F.-L. Göransson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev ir O. Simonsson,

Europos Parlamentui,

Europos Sąjungos Tarybai,

Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA), atstovaujamai W. Broere, A. Hautamäki, M. Heikkilä, C. Jacquet ir J.-P. Trnka,

Sto SE & Co. KGaA, buvusiai Sto AG, įsteigtai Štiūlingene (Vokietija),

Ettengruber GmbH Abbruch und Tiefbau, įsteigtai Dachau (Vokietija),

Ettengruber GmbH Recycling und Verwertung, įsteigtai Dachau,

TIGER Coatings GmbH & Co. KG, įsteigtai Velse (Austrija),

Rembrandtin Coatings GmbH, įsteigtai Vienoje (Austrija),

atstovaujamoms *Rechtsanwälte* V. Lemonnier ir C. Wagner ir *advocaat* R. van der Hout,

Conseil Européen de l'Industrie Chimique – European Chemical Industry Council (Cefic), įsteigtai Briuselyje (Belgija), iš pradžių atstovaujamai *avocats* D. Abrahams, Z. Romata ir H. Widemann, vėliau – D. Abrahams ir Z. Romata,

Conseil Européen de l'Industrie des Peintures, des Encres d'Imprimerie et des Couleurs d'Art (CEPE), įsteigtai Briuselyje,

British Coatings Federation Ltd (BCF), įsteigtai Koventryje (Jungtinė Karalystė),

American Coatings Association, Inc. (ACA), įsteigtai Vašingtone (Jungtinės Valstijos),

atstovaujamoms *avocats* I. Antypas ir D. Waelbroeck,

Mytilineos SA, įsteigtai Amarusijuje (Graikija),

Delfi-Distomon Anonymos Metalleytiki Etaireia, įsteigtai Amarusijuje,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. L. Arastey Sahún, teisėjai D. Gratsias (pranešėjas), J. Passer, B. Smulders ir N. Fenger,

generalinė advokatė T. Ćapeta,

posėdžio sekretorė M. Krausenböck, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2024 m. lapkričio 7 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2025 m. vasario 6 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Pateikdamos atitinkamus skundus, Prancūzijos Respublika ir Europos Komisija prašo panaikinti 2022 m. lapkričio 23 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *CWS Powder Coatings ir kt. / Komisija* (T-279/20, T-283/20 ir T-288/20, EU:T:2022:725; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo panaikintas 2019 m. spalio 4 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2020/217, kuriuo, derinant prie technikos ir mokslo pažangos, iš dalies keičiamas ir ištaisomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, (OL L 44, 2020, p. 1, ir klaidų ištaisymas OL L 214, 2021, p. 72; toliau – ginčijamas reglamentas), kiek tai susiję su miltelių

pavidalo titano dioksido, kurio sudėtyje yra ne mažiau kaip 1 % dalelių, kurių skersmuo yra ne didesnis kaip 10 μm, suderintu klasifikavimu ir ženklinimu (toliau – ginčijamas klasifikavimas ir ženklinimas).

Teisinis pagrindas

2 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiančio ir panaikinančio direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006, (OL L 353, 2008, p. 1), iš dalies pakeisto 2019 m. birželio 20 d. Komisijos reglamentu (ES) 2019/1243 (OL L 198, 2019, p. 241), (toliau – Reglamentas Nr. 1272/2008), 1 straipsnio „Tikslas ir taikymo sritis“ 1 dalyje numatyta:

„Šio reglamento tikslas – užtikrinti aukšto lygio žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugą, taip pat laisvą cheminių medžiagų, mišinių ir gaminių judėjimą, kaip nurodyta 4 straipsnio 8 dalyje:

a) suderinant cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo kriterijus bei pavojingų cheminių medžiagų ir mišinių ženklinimo ir pakavimo taisykles;

<…>

d) Bendrijos lygiu sudarant cheminių medžiagų sąrašą, kuris pateikiamas kartu su suderintomis klasifikacijomis ir ženklinimo elementais VI priedo 3 dalyje;

<…>“

3 Reglamento Nr. 1272/2008 2 straipsnyje „Sąvokų apibrėžtys“ nurodyta:

„Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1) pavojingumo klasė – fizinio pavojaus, pavojaus sveikatai arba aplinkai pobūdis;

2) pavojingumo kategorija – kriterijų paskirstymas kiekvienoje pavojingumo klasėje, nurodant pavojingumo laipsnį;

<…>“

4 Šio reglamento 3 straipsnyje „Pavojingos cheminės medžiagos bei mišiniai ir pavojingumo klasių specifikacijos“ nustatyta:

„Cheminė medžiaga arba mišinys, atitinkantys I priedo 2–5 dalyse nustatytus fizinio pavojaus, pavojingumo sveikatai arba aplinkai kriterijus, yra pavojingi ir klasifikuojami pagal atitinkamas tame priede numatytas pavojingumo klases.

<…>“

5 Minėto reglamento 36 straipsnio „Cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo derinimas“ 1 dalyje numatyta:

„Cheminei medžiagai, atitinkančiai I priede nustatytus toliau nurodytų pavojų kriterijus, paprastai taikomi klasifikavimo ir ženklinimo derinimo reikalavimai pagal 37 straipsnį:

<…>

c) kancerogeniškumas, 1A, 1B arba 2 kategorija (I priedo 3.6 skirsnis);

<…>“

6 To paties reglamento 37 straipsnis „Cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo derinimo tvarka“ suformuluotas taip:

„1. Valstybės narės kompetentinga institucija gali pateikti [Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA)] pasiūlymą dėl cheminių medžiagų suderinto klasifikavimo ir ženklinimo bei tam tikrais atvejais dėl konkrečių ribinių koncentracijų <…>.

<…>

4. [ECHA] Rizikos vertinimo komitetas, įsteigtas pagal [2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006, p. 849, ir klaidų ištaisymas OL L 136, 2007, p. 3),] 76 straipsnio 1 dalies c punktą, priima nuomonę dėl pagal 1 arba 2 dalį pateikto pasiūlymo per 18 mėnesių nuo pasiūlymo gavimo datos, suteikdamas galimybę suinteresuotoms šalims pateikti pastabas. Šią nuomonę ir visas pastabas [ECHA] perduoda Komisijai.

5. Nustačiusi, kad tikslinga suderinti atitinkamos cheminės medžiagos klasifikavimą ir ženklinimą, Komisija nepagrįstai nedelsdama <…> priima deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas VI priedas, į jo 3 dalies 3.1 lentelę įtraukiant tą cheminę medžiagą kartu su atitinkamais klasifikavimo ir ženklinimo elementais, o, kai tinkama – ir su konkrečiomis ribinėmis koncentracijomis <…>.

<…>“

7 Reglamento Nr. 1272/2008 I priedo „Pavojingų cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo ir ženklinimo reikalavimai“ 1 dalyje „Klasifikavimo ir ženklinimo bendrieji principai“ esantis 1.1.1 skirsnis „Ekspertų nuomonės ir įrodomosios duomenų galios nustatymo vaidmuo ir taikymas“ suformuluotas taip:

„1.1.1.1. Jeigu kriterijai negali būti tiesiogiai taikomi turimai nustatytai informacijai <…>, <…> taikomas įrodomosios duomenų galios nustatymas pasitelkiant ekspertų nuomonę.

<…>

1.1.1.3. Taikant įrodomosios duomenų galios nustatymą, atsižvelgiama į visą informaciją, turinčią įtakos pavojaus nustatymui, pvz., tinkamų *in vitro* bandymų rezultatai, atitinkami duomenys apie gyvūnus, <…> praktinė žmonių patirtis, <…> epidemiologiniai ir klinikiniai tyrimai, dokumentais pagrįstos atskirų atvejų ataskaitos ir stebėjimai. Bus tinkamai įvertinta duomenų kokybė ir nuoseklumas patikimumo atžvilgiu. Tinkama yra su klasifikuojama chemine medžiaga ar mišiniu susijusi medžiagos arba mišinių informacija, taip pat poveikio vietos ir poveikio mechanizmo ar būdo tyrimo rezultatai. Į vieną įrodomosios duomenų galios nustatymo visumą įtraukiami tiek teigiami, tiek neigiami rezultatai.

<…>“

8 Šio I priedo 3 dalyje „Pavojai sveikatai“ esantis 3.6 skirsnis „Kancerogeniškumas“ suformuluotas taip:

„3.6.1. Apibrėžtis

3.6.1.1. Kancerogenas – tai medžiaga ar medžiagų mišinys, sukeliantys vėžį ar didinantys jo paplitimą. Medžiagos, kurios per tinkamai atliktus tyrimus su gyvūnais sukėlė nepiktybinius ir piktybinius auglius, laikomos esamais ar įtariamais žmogaus kancerogenais, nebent turima tvirtų įrodymų, kad auglių formavimosi mechanizmas žmonėms netaikytinas.

3.6.2. Medžiagų klasifikavimo kriterijai

3.6.2.1. Kancerogeniškumui klasifikuoti medžiagos pagal įrodymų tvirtumą ir kitus aspektus (įrodymų visumą) priskiriamos vienai iš dviejų kategorijų. <…>

3.6.1 lentelė

Kancerogenų pavojaus kategorijos

Kategorijos	Kriterijai
1 KATEGORIJA:	Žinomi žmogaus kancerogenai ir laikomi tokiais Medžiaga priskiriama 1 kancerogeniškumo kategorijai remiantis epidemiologiniais duomenimis ir (arba) duomenimis apie gyvūnus. Medžiaga toliau gali būti klasifikuojama kaip priklausanti:
1A kategorija:	1A kategorijai, žinoma, kad esama kancerogeninio poveikio žmonėms; daugiausia remiantis duomenimis apie žmones, arba
1B kategorija:	1B kategorijai, laikom[a] turinči[a] kancerogeninį poveikį žmonėms; klasifikacija daugiausia paremta duomenimis apie gyvūnus. <…>
2 KATEGORIJA:	Įtariami žmonių kancerogenai 2 kategorijai medžiaga priskiriama pagal įrodymus, gautus iš tyrimų su žmonėmis ir (arba) gyvūnais, kurie, atsižvelgiant į įrodymų tvirtumą ir kitus aspektus (žr. 3.6.2.2 skirsnį), nėra pakankamai įtikinami medžiagą priskirti 1A arba 1B kategorijai. Tai gali būti nepakankami kancerogeniškumo žmonėms įrodymai <…> arba nepakankami kancerogeniškumo eksperimentiniams gyvūnams įrodymai.
<…>	

3.6.2.2. Medžiagų priskyrimo kancerogenams specialiosios nuostatos

3.6.2.2.1. Kancerogenams priskiriama remiantis įrodymais, gautais atliekant patikimus ir priimtinus tyrimus. Ši klasifikacija skirta medžiagoms, pasižyminčiomis būdinga savybe sukelti vėžį. Vertinimai grindžiami visais turimais duomenimis, atidžiai išanalizuotomis paskelbtomis studijomis ir priimtinais papildomais duomenimis.

3.6.2.2.2. Medžiagos klasifikavimas kaip kancerogeno yra procesas, aprėpiantis du tarpusavyje susijusius nagrinėjimus: įrodymų tvirtumo įvertinimą ir visos susijusios informacijos išnagrinėjimą, skirtą žmogaus vėžį galinčiai sukelti medžiagai priskirti pavojaus kategorijoms.

<…>

3.6.2.2.4. Papildomi aspektai (kaip įrodymų visumos metodo dalis <…>). Be kancerogeniškumo įrodymų tvirtumo nustatymo būtina įvertinti keletą kitų veiksnių, kurie turi įtakos bendrai tikimybei, jog medžiaga kelia kancerogeninį pavojų žmonėms. <…>

<…>“

Ginčo aplinkybės

9 Faktinės bylos aplinkybės, išdėstytos skundžiamo sprendimo 2–15 punktuose, gali būti apibendrintos, kaip nurodyta toliau.

10 Titano dioksidas yra neorganinė cheminė medžiaga, sudaryta iš deguonies ir titano, jos molekulinė formulė yra TiO_2, ji gali būti randama gamtoje arba pagaminta pramoniniu būdu. Ši cheminė medžiaga dėl savo dažomųjų ir padengiamųjų savybių, ypač balto pigmento forma, naudojama gaminant įvairius produktus, kaip antai dažus, dangos medžiagas, laką, plastiką, laminuotą popierių, kosmetikos produktus, ypač apsaugos nuo saulės priemones, vaistus ar žaislus ir maisto produktus.

11 Ieškovės pirmojoje instancijoje yra titano dioksido gamintojos, importuotojos, tolesnės naudotojos ir tiekėjos.

12 2016 m. gegužės mėn. *Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail* (Nacionalinė maisto, aplinkos ir darbo saugos agentūra) (ANSES, Prancūzija) pagal Reglamento Nr. 1272/2008 37 straipsnio 1 dalį pateikė ECHA dokumentaciją, kurioje siūlė titano dioksidą suderintai klasifikuoti ir ženklinti kaip 1B kategorijos kancerogeną (įkvėpus) (Carc. 1B, H350i).

13 2016 m. gegužės 31 d. ši dokumentacija buvo paskelbta pagal šio reglamento 37 straipsnio 4 dalį. Kelios suinteresuotosios šalys per nustatytą terminą pateikė pastabas.

14 2017 m. rugsėjo 14 d. ECHA Rizikos vertinimo komitetas (toliau – RVK) priėmė nuomonę dėl titano dioksido (toliau – RVK nuomonė), kurioje padaryta išvada, kad titano dioksido priskyrimas prie 2 kategorijos kancerogenų, nurodant pavojų „H351 (įkvėpus)“, yra pagrįstas.

15 Remdamasi šia nuomone, Komisija parengė deleguotojo reglamento dėl, be kita ko, titano dioksido suderinto klasifikavimo ir ženklinimo projektą, dėl jo nuo 2019 m. sausio 11 d. iki vasario 8 d. buvo vykdomos viešos konsultacijos.

16 2019 m. spalio 4 d. Komisija priėmė ginčijamą reglamentą, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 1272/2008, visų pirma – nustatomas ginčijamas klasifikavimas ir ženklinimas. Pagal ginčijamo reglamento 3 straipsnį šio klasifikavimo ir ženklinimo daliniai pakeitimai taikomi nuo 2021 m. spalio 1 d.

17 Ginčijamo reglamento I priede nurodyta:

„[Reglamento Nr. 1272/2008] II priedo 2 dalis iš dalies keičiama taip:

<…>

2) įterpiamas šis 2.12 skirsnis:

„2.12. Mišiniai, kuriuose yra titano dioksido.

Skystųjų mišinių, kurių sudėtyje yra ne mažiau kaip 1 % titano dioksido dalelių, kurių aerodinaminis skersmuo ne didesnis kaip 10 μm, pakuotės etiketėje turi būti toks užrašas:

EUH211: „Atsargiai! Purškiant gali susidaryti pavojingų įkvepiamų lašelių. Neįkvėpti aerozolio ar rūko.“

Kietųjų mišinių, kurių sudėtyje yra ne mažiau kaip 1 % titano dioksido, pakuotės etiketėje turi būti toks užrašas:

EUH212: „Atsargiai! Naudojant gali susidaryti pavojingų įkvepiamų dulkių. Neįkvėpti dulkių.“

Be to, ant skystųjų ir kietųjų mišinių, neskirtų plačiajai visuomenei, nepriskiriamų prie pavojingųjų ir ženklinamų kodu EUH211 arba EUH212, pakuotės turi būti EUH210 užrašas.“

18 Ginčijamo reglamento III priede nurodyta:

„[Reglamento Nr. 1272/2008] VI priedas iš dalies <…> keičiamas taip:

1) 1 dalis iš dalies keičiama taip:
   a) 1.1.3.1 punktas papildomas šiomis V ir W pastabomis:

„<…>

W pastaba:

Nustatyta, kad ši cheminė medžiaga kelia kancerogeninį pavojų, kai jos įkvepiamų dulkių įkvepiama tiek, kad dalelių šalinimo iš plaučių mechanizmai smarkiai sutrinka.

Šia pastaba siekiama apibūdinti konkretų cheminės medžiagos toksiškumą, tai nėra klasifikavimo pagal šį reglamentą kriterijus.“;
   b) 1.1.3.2 punktas papildomas šia 10 pastaba:

„10 pastaba

Prie kancerogenų (įkvėpus) priskiriami tik miltelių pavidalo mišiniai, kuriuose yra ne mažiau kaip 1 % titano dioksido, kuris yra dalelių, kurių aerodinaminis skersmuo yra ≤ 10 μm, formos arba tokių dalelių sudėtyje.“;

2) 3 dalyje 3 lentelė iš dalies keičiama taip:

   <…>
   c) įterpiamos šios eilutės:

Nº index	Identification chimique	Nº CE	Nº CAS	Classement		Étiquetage			Limites de concentrations spécifiques, facteurs M et ETA	Notes
				Code(s) des classes et catégories de danger	Code(s) des mentions de danger	Code(s) des pictogrammes, mentions d'avertissement	Code(s) des mentions de danger	Code(s) des mentions additionnelles de danger		
-022-006-002	dioxyde de titane; [sous la forme d'une poudre contenant 1 % ou plus de particules d'un diamètre ≤ 10 µm]	236-675-5	13463-67-7	Carc. 2	H351 (inhalation)	GHS08 Wng	H351 (inhalation)			V, W, 10

<…>“

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

19 Bendrojo Teismo kanceliarija 2020 m. gegužės 12 d. gavo *CWS Powder Coatings GmbH* (toliau – CWS) ieškinį byloje T-279/20, 2020 m. gegužės 13 d. – *Billions Europe Ltd, Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.)*, *Evonik Operations GmbH*, *Kronos Titan GmbH*, *Precheza a.s.*, *Tayca Corp.*, *Tronox Pigments (Holland) BV* ir *Venator Germany GmbH* (toliau kartu – *Billions Europe* ir kt.) ieškinį byloje T-283/20 ir 2020 m. gegužės 13 d. – *Brillux GmbH & Co. KG* ir *Daw SE* ieškinį byloje T-288/20; šios ieškovės pirmojoje instancijoje tais trimis ieškiniais siekia, kad ginčijamas reglamentas būtų panaikintas, kiek juo buvo nustatytas ginčijamas klasifikavimas ir ženklinimas.

20 2022 m. kovo 11 d. Bendrojo Teismo devintosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-279/20, T-283/20 ir T-288/20 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas galutinis sprendimas. Skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkte nuspręsta šias bylas ir bylą T-283/20 sujungti, kad būtų priimtas sprendimas.

21 Skundžiamo sprendimo 20–27 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad įvairūs ieškovių pirmojoje instancijoje pateikti ieškinių pagrindai ir argumentai, kurie sutampa, yra susiję su septyniais priekaištais.

22 To sprendimo 21 punkte Bendrasis Teismas nurodė pirmąjį priekaištą, kurį CWS, *Brillux* ir *Daw* pateikė ieškinio sujungtose bylose T-279/20 ir T-288/20 antrajame pagrinde, septintojo pagrindo pirmoje ir penktoje dalyse bei aštuntajame pagrinde, *Billions Europe* ir kt. – argumentuose, pateiktuose įstojimo į tas bylas paaiškinimuose, ir *Billions Europe* ir kt. – ieškinio byloje T-283/20 pirmajame pagrinde. Bendrasis Teismas nurodė, jog šis priekaištas grindžiamas tuo, kad nustatant ginčijamą klasifikavimą ir ženklinimą padaryta akivaizdžių vertinimo klaidų ir neatsižvelgta į Reglamente Nr. 1272/2008 įtvirtintus kriterijus, pagal kuriuos cheminė medžiaga klasifikuojama kaip kancerogenas. Skundžiamo sprendimo 49 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad šį pirmąjį priekaištą sudaro dvi dalys. Pirma dalis grindžiama akivaizdžiomis vertinimo klaidomis ir šių kriterijų pažeidimu, kiek tai susiję su *Heinrich ir kt. (1995)* tyrimo (toliau – *Heinrich* tyrimas), kuriuo grindžiama RVK išvada, priimtinumu ir patikimumu. Antra dalis grindžiama akivaizdžiomis vertinimo klaidomis ir Reglamente Nr. 1272/2008 nustatytų cheminės medžiagos klasifikavimo ir ženklinimo kaip kancerogeno kriterijų pažeidimu, nes ginčijamas klasifikavimas ir ženklinimas nesusiję su chemine medžiaga, pasižyminčia būdinga savybe sukelti vėžį.

23 Skundžiamo sprendimo 50–122 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo šią pirmą dalį. To sprendimo 52 punkte jis šiuo klausimu visų pirma pažymėjo, jog *Billions Europe* ir kt. ieškinyje byloje T-283/20 ir įstojimo į sujungtas bylas T-279/20 ir T-288/20 paaiškinimuose tvirtina, kad RVK nuomonėje padaryta klaida, nes šis komitetas, siekdamas patikrinti *Heinrich* tyrimo priimtinumą ir patikimumą ir, be kita ko, tame tyrime pateiktą plaučių perkrovos titano dioksido dalelėmis (toliau – plaučių perkrova) lygį, savo vertinime taikė 4,3 g/cm^3 titano dioksido dalelių tankį, pagrįstą metodu, kuris buvo pasiūlytas *Morrow* tyrimuose (1988 ir 1992 m.) (toliau – *Morrow* skaičiavimas), o tai, tų ieškovių nuomone, lėmė klaidingą RVK išvadą, kad tas tyrimas atliktas priimtinomis plaučių perkrovos sąlygomis.

24 To sprendimo 78 ir 79 punktuose Bendrasis Teismas pirmiausia atmetė Komisijos argumentą, kad RVK nuomonė nebuvo grindžiama vien *Heinrich* tyrimu. Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad tas tyrimas „buvo pagrindinis tyrimas, kuriuo remiamasi RVK nuomonėje ir galiausiai ginčijamajame klasifikavime ir ženklinime“.

25 To paties sprendimo 81–122 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo *Billions Europe* ir kt. argumentą, nurodytą šio sprendimo 23 punkte.

26 Atlikdamas šį nagrinėjimą skundžiamo sprendimo 100–103 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad neatsižvelgdamas į *Heinrich* tyrime tirtų dalelių požymius, visų pirma į tai, kad jos buvo linkusios aglomeruotis, ir į mažesnį dalelių aglomeratų tankį, dėl kurio jos užėmė daugiau alveolinių makrofagų tūrio, RVK padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, dėl kurios jo išvada tapo nepatikima. To sprendimo 104–120 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad Komisijos ir ECHA argumentai nekėlė abejonių dėl tokios išvados.

27 Galiausiai skundžiamo sprendimo 121 punkte, remdamasis minėtu nagrinėjimu, Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad ginčijamas reglamentas, kiek jis susijęs su ginčijamu klasifikavimu ir ženklinimu, yra grindžiamas RVK nuomone ir kad *Heinrich* tyrimas buvo lemiamas toje nuomonėje suformuluojant pasiūlymą dėl titano dioksido klasifikavimo, o dėl komiteto padarytos akivaizdžios vertinimo klaidos jo išvada – ja Komisija vadovavosi priimdama ginčijamą reglamentą, – kad to tyrimo rezultatai buvo pakankamai patikimi ir tinkami, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1272/2008 I priedo 3.6.2.2.1 punktą, tapo neįtikinama. Taigi skundžiamo sprendimo 122 punkte jis pritarė pirmojo priekaišto pirmai daliai.

28 Be to, siekdamas „gero teisingumo vykdymo“ ir „kad byloje būtų priimtas galutinis sprendimas“, skundžiamo sprendimo 124–179 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo šio pirmojo priekaišto antrą dalį.

29 Remdamasis motyvais, išdėstytais, visų pirma, skundžiamo sprendimo 157, 158, 160 ir 161 punktuose, Bendrasis Teismas 178 punkte nusprendė, kad šiai antra daliai reikia pritarti.

30 Taigi, atsižvelgdamas į tai, kad nebuvo pagrindo nagrinėti kitų ieškinių pagrindų ir argumentų, pateiktų ieškovių pirmojoje instancijoje, Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su ginčijamu klasifikavimu ir ženklinimu.

Procesas Teisingumo Teisme ir apeliacinės bylos šalių reikalavimai

31 2023 m. liepos 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-71/23 P ir C-82/23 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas teismo sprendimas.

Šalių reikalavimai byloje C-71/23 P

32 Apeliaciniame skunde Prancūzijos Respublika, palaikoma Nyderlandų Karalystės, Švedijos Karalystės, Komisijos ir ECHA, Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– pačiam išnagrinėti ginčą ir atmesti ieškovių pirmojoje instancijoje pateiktus ieškinius arba, jeigu Teisingumo Teismas mano, kad bylose negalima priimti sprendimo, grąžinti jas Bendrajam Teismui išnagrinėti ir

– priteisti iš ieškovių pirmojoje instancijoje bylinėjimosi išlaidas.

33 CWS, *Brillux*, DAW ir *Sto SE & Co. KGaA*, buvusi *Sto AG*, (toliau kartu – CWS ir kt.) Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

34 *Billions Europe* ir kt. Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti visą apeliacinį skundą kaip nepriimtiną arba nepagrįstą,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, grąžinti visą bylą T-283/20 Bendrajam Teismui, taip pat tam, kad jis išnagrinėtų ieškovių pirmojoje instancijoje pateiktus ieškinio pirmojo pagrindo argumentus, kurių Bendrasis Teismas neišnagrinėjo skundžiamame sprendime,

– priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi Teisingumo Teisme išlaidas ir padengti savo bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidas, ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidas.

35 ECHA Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– pačiam išnagrinėti ginčą ir atmesti ieškinį arba, jeigu Teisingumo Teismas mano, kad byloje negalima priimti sprendimo, grąžinti ją Bendrajam Teismui išnagrinėti ir

– priteisti iš ieškovių pirmojoje instancijoje bylinėjimosi išlaidas arba, jeigu byla grąžinama Bendrajam Teismui, atidėti bylinėjimosi šiame procese išlaidų klausimo nagrinėjimą.

36 *Conseil Européen de l'Industrie Chimique – European Chemical Industry Council (Cefic)*, *Conseil Européen de l'Industrie des Peintures, des Encres d'Imprimerie et des Couleurs d'Art (CEPE)*, *British Coatings Federation Ltd (BCF)* ir *American Coatings Association, Inc. (ACA)* (toliau kartu – *Cefic* ir kt.) Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti visą apeliacinį skundą ir

– priteisti iš Prancūzijos Respublikos jų patirtas bylinėjimosi šiame procese ir bylinėjimosi Bendrajame Teisme išlaidas.

Šalių reikalavimai byloje C-82/23 P

37 Apeliaciniame skunde Komisija, palaikoma Nyderlandų Karalystės, Švedijos Karalystės ir ECHA, Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– atmesti ieškinio antrąjį pagrindą, septintojo pagrindo pirmą ir penktą dalis ir aštuntąjį pagrindą sujungtose bylose T-279/20 ir T-288/20 bei ieškinio pirmąjį pagrindą byloje T-283/20,

– grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis išnagrinėtų ieškinio pagrindus, kurių neišnagrinėjo savo sprendime, ir

– atidėti bylinėjimosi šiame procese išlaidų klausimo nagrinėjimą.

38 *Billions Europe* ir kt. Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti visą apeliacinį skundą kaip nepriimtiną arba nepagrįstą,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, grąžinti visą bylą T-283/20 Bendrajam Teismui, taip pat tam, kad jis išnagrinėtų ieškovių pirmojoje instancijoje pateiktus ieškinio pirmojo pagrindo argumentus, kurių Bendrasis Teismas neišnagrinėjo skundžiamame sprendime,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi Teisingumo Teisme ir pirmojoje instancijoje išlaidas.

39 CWS ir kt. Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

40 ECHA Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– atmesti ieškinio antrąjį pagrindą, septintojo pagrindo pirmą ir penktą dalis ir aštuntąjį pagrindą sujungtose bylose T-279/20 ir T-288/20 bei ieškinio pirmąjį pagrindą byloje T-283/20,

– grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad išnagrinėtų ieškinio pagrindus, kurių jis neišnagrinėjo savo sprendime, ir

– atidėti bylinėjimosi šiame procese išlaidų klausimo nagrinėjimą.

41 *Cefic* ir kt. Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti visą apeliacinį skundą ir

– priteisti iš Prancūzijos Respublikos jų patirtas bylinėjimosi šiame procese ir bylinėjimosi Bendrajame Teisme išlaidas.

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

42 Po to, kai generalinė advokatė pateikė išvadą, 2025 m. kovo 14 d. raštu *Billions Europe* ir kt. pateikė Teisingumo Teismo kanceliarijai prašymą atnaujinti žodinę proceso dalį pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnį.

43 Prašymą jos grindžia tuo, kad, pirma, Teisingumo Teismas neturi pakankamai informacijos, kad galėtų priimti sprendimą šiose sujungtose bylose, nes išvados grindžiamos klaidingomis faktinėmis prielaidomis ir klaidinančiomis hipotezėmis ir, antra, tuo, kad minėtų išvadų 100 punkte pateiktas naujas argumentas dėl RVK pareigos motyvuoti pažeidimo, kurį Teisingumo Teismas turėtų iškelti *ex officio*, kai šis argumentas bus šalių aptartas.

44 Pagal procedūros reglamento 83 straipsnį išklausęs generalinį advokatą Teisingumo Teismas gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį – pirmiausia, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu baigus šią proceso dalį šalis pateikė naują faktą, kuris gali būti lemiamas Teisingumo Teismui priimant sprendimą, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio suinteresuotosios šalys nepateikė nuomonės.

45 Dėl *Billions Europe* ir kt. pateikto pirmojo motyvo, kuriuo jos grindžia prašymą, reikia pažymėti, kad galiausiai juo siekiama galimybės šioms šalims pateikti savo argumentus, atsakant į generalinės advokatės išvadas, kurios, jų nuomone, grindžiamos klaidingu faktinių aplinkybių vertinimu, galinčiu suklaidinti Teisingumo Teismą.

46 Užtenka priminti, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute ir Teisingumo Teismo procedūros reglamente tokios galimybės suinteresuotiesiems asmenims nenumatyta. Pagal SESV 252 straipsnio antrą pastraipą generalinis advokatas viešame posėdyje visiškai nešališkai ir nepriklausomai pateikia motyvuotą išvadą dėl bylų, kuriose pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statutą jis privalo dalyvauti. Teisingumo Teismo nesaisto nei ši išvada, nei ją grindžiantys motyvai. Taigi suinteresuotosios šalies nesutikimas su minėta išvada, nesvarbu, kokius klausimus generalinis advokatas joje nagrinėja, savaime negali būti motyvas, pateisinantis žodinės dalies atnaujinimą (šiuo klausimu žr. 2024 m. vasario 8 d. Sprendimo *Pilatus Bank / ECB*, C-750/21 P, EU:C:2024:124, 27 ir 28 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

47 Be to, klausimai, dėl kurių *Billions Europe* ir kt. norėtų turėti galimybę pateikti papildomų argumentų, buvo išsamiai šalių aptarti tiek rašytinės proceso dalies metu, tiek 2024 m. lapkričio 7 d. teismo posėdyje.

48 Dėl išvadų 100 punkto reikia pažymėti, kad tame punkte generalinė advokatė pateikė savo nuomonę dėl posėdyje ieškovių pirmojoje instancijoje iškelto argumento, kad RVK nuomonė kai kuriais aspektais yra neaiški. Nors ji nurodė, kad supranta šį argumentą, nepaprašė Teisingumo

Teismo *ex officio* pateikti pagrindą, susijusį su RVK pareigos motyvuoti pažeidimu, bet, atvirkščiai, nusprendė, kad šį argumentą reikia atmesti, nes jis susijęs su tos nuomonės motyvavimu ir savaime nėra pagrindas daryti tokią išvadą, kokią padarė tos šalys, t. y. kad RVK neatsižvelgė į visas svarbias aplinkybes.

49 Bet kuriuo atveju Teisingumo Teismas, išklausęs generalinės advokatės nuomonę, mano, kad turi visus būtinus duomenis, kad galėtų priimti sprendimą dėl apeliacinių skundų, ir kad bylų nebūtina nagrinėti remiantis argumentu, kurio šalys neaptarė.

50 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prašymą atnaujinti žodinę proceso dalį reikia atmesti.

Dėl apeliacinių skundų

51 Grįsdama apeliacinį skundą byloje C-71/23 P Prancūzijos Respublika nurodo keturis pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas tariamai padarytomis klaidomis Bendrojo Teismo sprendimo 78 punkte pateiktame vertinime, pagal kurį *Heinrich* tyrimas yra „lemiamas“ tyrimas, kuriuo grindžiama RVK nuomonė; šis pagrindas suskirstytas į dvi dalis. Pirmoje dalyje tvirtinama, kad Bendrasis Teismas iškraipė jam pateiktus įrodymus, o antrojoje – kad padaryta teisės klaida, nes jis nesilaikė Reglamente Nr. 1272/2008 nustatytų kancerogeninių cheminių medžiagų klasifikavimo principų. Antrasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas peržengė savo teisminės kontrolės ribas, nes to sprendimo 100–103 punktuose pakeitė RVK vertinimą savuoju, kiek tai susiję su tankio nustatymu pagal *Morrow* skaičiavimo metodą. Pateikdama trečiąjį pagrindą Prancūzijos Respublika teigia, jog Bendrojo Teismo išvada, kad titano dioksidas neturi savybės sukelti vėžį, pateikta minėto sprendimo 157 ir 158 punktuose, yra nepakankamai motyvuota. Pateikdama ketvirtąjį pagrindą ji teigia, kad šioje išvadoje yra teisės klaida, nes ji grindžiama klaidingu sąvokos „medžiaga, pasižyminti būdinga savybe sukelti vėžį“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1272/2008 I priedo 3.6.2.2.1 punktą, aiškinimu.

52 Grįsdama apeliacinį skundą byloje C-82/23 P Komisija nurodo tris pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas iškraipė jam pateiktus įrodymus, kai nusprendė, kad RVK ir Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, vertindami *Heinrich* tyrimo patikimumą ir priimtinumą; šį pagrindą sudaro dvi dalys. Pirma dalis grindžiama tuo pačiu Bendrojo Teismo vertinimu, kaip tas, kurį nurodė Prancūzijos Respublika, pateikdama pirmąjį pagrindą. Antra dalis grindžiama skundžiamo sprendimo 120 punkte pateikta išvada, kad *Morrow* skaičiavimas buvo „lemiamas“ pagrindžiant RVK vertinimą, susijusį su to tyrimo patikimumu ir priimtinumu. Antrasis ir trečiasis pagrindai iš esmės grindžiami tais pačiais priekaištais kaip, atitinkamai, Prancūzijos Respublikos antrasis ir ketvirtasis pagrindai.

53 Atsiliepime į apeliacinį skundą byloje C-71/23 P ECHA, remdamasi Prancūzijos Respublikos pateiktu apeliacinio skundo antruoju pagrindu, pateikia dvi papildomas jo dalis; ši agentūra iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas viršijo savo įgaliojimus, atlikdamas vertinimą, nurodytą apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ir Komisijos apeliacinio skundo byloje C-82/23 P pirmojo pagrindo antroje dalyje. Be to, šiame atsiliepime ECHA remiasi pagrindu, grindžiamu tuo, kad Bendrasis Teismas peržengė savo teisminės kontrolės ribas, nes sprendė dėl *Heinrich* tyrime stebėtų navikų priežasčių. Atsiliepime į apeliacinį skundą byloje C-82/23 P ECHA taip pat iš esmės remiasi šiomis dviem papildomomis pagrindo dalimis ir šiuo nauju pagrindu.

Dėl ECHA abiejose sujungtose bylose savarankiškai pateiktų ieškinio pagrindų ir pagrindų dalių priimtinumo

Šalių argumentai

54 ECHA teigia, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją kitos apeliacinio proceso šalys gali savo atsiliepimuose į apeliacinį skundą kelti naujus teisės klausimus.

55 Triplike CWS ir kt. bei *Billions Europe* ir kt. teigia, kad ECHA atsiliepimas į apeliacinį skundą yra nepriimtinas, nes jame pateikiami papildomi pagrindai ir argumentai, kuriuos ši agentūra pateikė savarankiškai, nors jie nėra susiję su apeliacinių skundų patenkinimu arba atmetimu, kaip reikalaujama pagal Procedūros reglamento 174 straipsnį, ir jie gali būti pateikti tik pagal šio reglamento 176 ir 178 straipsnius pateikiant priešpriešinį apeliacinį skundą.

Teisingumo Teismo vertinimas

56 Reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 174 straipsnį atsiliepimu į apeliacinį skundą reikalaujama apeliacinį skundą visiškai arba iš dalies patenkinti arba atmesti. Be to, pagal šio reglamento 172 ir 176 straipsnius atsiliepimą į apeliacinį skundą galinčios pateikti šalys atskiru dokumentu, kuris skiriasi nuo atsiliepimo į apeliacinį skundą, gali pateikti priešpriešinį apeliacinį skundą, kuriuo pagal šio reglamento 178 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies antrą sakinį turi būti reikalaujama visiškai arba iš dalies panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą remiantis pagrindais ir teisiniais argumentais, kurie turi skirtis nuo atsiliepime į apeliacinį skundą išdėstytų pagrindų ir argumentų.

57 Remiantis šiomis kartu aiškinamomis nuostatomis darytina išvada, kad atsiliepime į apeliacinį skundą negali būti reikalaujama panaikinti skundžiamą Bendrojo Teismo sprendimą remiantis pagrindais, kurie yra kitokie nei apeliacinio skundo pagrindai ir atskiri nuo jų, nes tokie pagrindai gali būti pateikti tik priešpriešiniame apeliaciniame skunde (2020 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland ir kt. / Komisija*, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

58 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad, kaip aiškiai matyti iš ECHA atsiliepimo į apeliacinį skundą, dviem papildomomis antrojo pagrindo dalimis ir nauju pagrindu, kuriuos ši agentūra pateikia šio sprendimo 53 punkte nurodytame atsiliepime į apeliacinį skundą, prašymas panaikinti skundžiamą sprendimą grindžiamas pagrindais, kurie yra kitokie nei nurodytieji abiejuose apeliaciniuose skunduose ir nuo jų atskiri, todėl Teisingumo Teismas gali juos nagrinėti tik gavęs galimą priešpriešinį apeliacinį skundą.

59 1999 m. vasario 11 d. Sprendimas *Antillean Rice Mills ir kt. / Komisija* (C-390/95 P, EU:C:1999:66, 20–23 punktai), kuriuo ECHA rėmėsi atsiliepime į apeliacinį skundą, negali paneigti šios išvados, nes tame sprendime Teisingumo Teismas rėmėsi ankstesne savo Procedūros reglamento redakcija, kurioje buvo nuostatos, leidžiančios bylos šalims Bendrajame Teisme pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą ir jame remtis apeliaciniame skunde nenurodytais pagrindais, tačiau nebuvo numatyta šių šalių galimybė pateikti priešpriešinį apeliacinį skundą.

60 Vadinasi, šias dvi papildomas pagrindo dalis ir šį naują pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtinus.

Dėl dviejų apeliacinių skundų pirmųjų pagrindų, grindžiamų įrodymų iškraipymu ir teisės klaida, nes Bendrasis Teismas laikė Heinrich ***tyrimą ir*** Morrow ***skaičiavimą „lemiamais“ pateikiant RVK nuomonę***

Dėl pirmųjų pagrindų pirmų dalių, grindžiamų įrodymų iškraipymu, nes Bendrasis Teismas laikė Heinrich *tyrimą „lemiamu“ pateikiant RVK nuomonę*

– *Šalių argumentai*

61 Prancūzijos Respublika, palaikoma ECHA, tvirtina, jog Bendrasis Teismas neteisingai nusprendė, kad RVK nuomonė buvo grindžiama vieninteliu *Heinrich* tyrimu.

62 Ji mano, kad skundžiamo sprendimo 78 punkte *Heinrich* tyrimą pavadinęs „lemiamu tyrimu“, Bendrasis Teismas nusprendė, kad RVK nuomonė buvo pagrįsta vien tik šiuo tyrimu. Ji remiasi to sprendimo 67 punktu, kuriame Bendrasis Teismas nurodė, kad reikia išnagrinėti, ar pats *Heinrich* tyrimas buvo lemiamas ginčijamam klasifikavimui ir ženklinimui, „nes priešingu atveju [ieškovių pirmojoje instancijoje] argumentai, kuriais siekiama ginčyti šio tyrimo patikimumą ir priimtinumą, turi būti atmesti kaip neveiksmingi“.

63 Vis dėlto minėto sprendimo 74, 76 ir 77 punktuose Bendrasis Teismas pats konstatavo, pirma, kad, anot RVK, *Lee* ir kt. tyrimas (1985 m.) (toliau – *Lee* tyrimas) ir *Heinrich* tyrimas buvo „pagrindiniai kancerogeniškumo (įkvėpus) tyrimai“, antra, kad iš šių dviejų tyrimų komitetas „iš esmės“ savo pasiūlymą dėl titano dioksido klasifikavimo grindė *Heinrich* tyrimu, nes *Lee* tyrimas „pats savaime [nebuvo] lemiamas ar pakankamas“ grindžiant tą pasiūlymą, ir, trečia, kad, „be šių dviejų pagrindinių tyrimų, RVK nuomonėje [buvo] minimi kiti tyrimai, tačiau jis juos nurodo tik siekdamas paremti ar papildyti *Heinrich* tyrimo rezultatus“. Taigi iš šių duomenų matyti, kad *Heinrich* tyrimas nebuvo vienintelis „pagrindinis tyrimas“, kuriuo rėmėsi RVK, ir kad kiti tyrimai, net jeigu šis komitetas į juos atsižvelgė tik kaip į papildomus, vis tiek prisidėjo prie minėto komiteto mokslinio vertinimo. Taigi manydamas, kad *Heinrich* tyrimas buvo „lemiamas tyrimas“ teikiant RVK nuomonę, Bendrasis Teismas akivaizdžiai klaidingai įvertino jam pateiktus įrodymus ir juos iškraipė.

64 Komisija, palaikoma Švedijos Karalystės, taip pat teigia, kad tokį vertinimą lėmė iškraipyti įrodymai; konkrečiau, ji teigia, visų pirma, kad iš RVK nuomonės aiškiai matyti, jog šis komitetas nustatė duomenų įrodomąją vertę ir rėmėsi visa informacija, kuri buvo laikoma svarbia titano dioksido keliamam pavojui įvertinti, ir nelaikė *Heinrich* tyrimo „lemiamu“ pagal Reglamento Nr. 1272/2008 I priedo 1.1.1.3 ir 3.6.2.1 punktus.

65 CWS ir kt. bei *Billions Europe* ir kt. teigia, kad Prancūzijos Respublika ir Komisija savo pateiktais argumentais iš tikrųjų siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo išnagrinėtų įrodymus, todėl jie yra nepriimtini. Be to, šios šalys ginčija tų argumentų pagrįstumą.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

66 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad pagal SESV 256 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas paduodamas tik dėl teisės klausimų. Taigi Bendrasis Teismas vienintelis turi kompetenciją konstatuoti ir vertinti jam pateiktas reikšmingas faktines aplinkybes ir įrodymus. Tų faktinių

aplinkybių ir įrodymų vertinimas, išskyrus atvejus, kai jie buvo iškreipti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (2020 m. spalio 15 d. Sprendimo *Deza / Komisija*, C-813/18 P, EU:C:2020:832, 37 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

67 Toks iškraipymas yra, kai, nesant naujų įrodymų, paaiškėja, kad esamų įrodymų vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas. Vis dėlto toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų ir nebūtina atlikti faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo iš naujo. Be to, jei apeliantas teigia, jog Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, jis privalo aiškiai nurodyti, kokie įrodymai buvo iškraipyti, ir įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių mano, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus (2020 m. spalio 15 d. Sprendimo *Deza / Komisija*, C-813/18 P, EU:C:2020:832, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

68 Šiuo atveju, kiek tai susiję su tų pagrindų dalių priimtinumu, kurį ginčija CWS ir kt. bei *Billions Europe* ir kt., reikia pažymėti, kad apeliantės tvirtina, jog, atsižvelgiant į paties Bendrojo Teismo nurodytus RVK nuomonės elementus; jo išvada, kad *Heinrich* tyrimas yra „lemiamas tyrimas“, kuriuo pagrįstas komiteto pasiūlytas titano dioksido klasifikavimas, yra akivaizdžiai klaidinga ir tuos elementus iškraipo. Taigi šiais argumentais nesiekiama, kad Teisingumo Teismas iš naujo vertintų RVK nuomonę; jais siekiama, kad jis patikrintų, ar išvada, kurią Bendrasis Teismas dėl tos nuomonės padarė remdamasis savo nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis, nėra akivaizdžiai nesuderinama su tomis aplinkybėmis, o tai priklauso jo kompetencijai. Be to, ieškovės tiksliai nurodo tos nuomonės dalis, kurios, jų nuomone, buvo iškraipytos, ir pakankamai išsamiai išdėsto Bendrojo Teismo tariamai padarytas nagrinėjimo klaidas. Taigi jų argumentai yra priimtini.

69 Visų pirma, dėl Prancūzijos Respublikos argumentų reikia iš karto pažymėti, kad jie grindžiami klaidingu skundžiamo sprendimo 78 punkto aiškinimu, pagal kurį tame 78 punkte *Heinrich* tyrimą pavadinęs „lemiamu tyrimu“, Bendrasis Teismas esą norėjo nustatyti, kad RVK nuomonė buvo pagrįsta vien tik šiuo tyrimu.

70 Iš tiesų, kaip aiškiai matyti tiek iš minėto 78 punkto visumos, tiek iš to sprendimo 67–77 punktų, iš kurių padaryta išvada pateikta tame pačiame 78 punkte, *Heinrich* tyrimo pripažinimą „lemiamu“ reikia suprasti taip: Bendrasis Teismas laikėsi nuomonės, jog šis tyrimas pats savaime buvo lemiamas RVK pateikiant pasiūlymą dėl titano dioksido klasifikavimo, o kiti tyrimai ir moksliniai įrodymai, įskaitant *Lee* tyrimą, į kuriuos šis komitetas atsižvelgė, buvo tik papildomi, nes minėtas komitetas nusprendė, kad vien jų neužtenka tam pasiūlymui pagrįsti.

71 Vadinasi, Prancūzijos Respublikos argumentus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

72 Antra, dėl Komisijos argumentų reikia pažymėti, kad, priešingai nei, atrodo, ji mano, tai, kad RVK nustatė duomenų įrodomąją vertę ir rėmėsi visa informacija, kuri buvo laikoma svarbia vertinant titano dioksido keliamus pavojus, savaime nėra nesuderinama su Bendrojo Teismo išvada, kad *Heinrich* tyrimas buvo „lemiamas“ klasifikuojant šią medžiagą.

73 Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 1272/2008 I priedo 1.1.1.3 punkte nustatyta: „[į]rodomosios duomenų galios nustatymas reiškia, kad atsižvelgiama kartu paėmus į visą turimą informaciją, turinčią įtakos pavojaus nustatymui“. Taigi „[t]aikant įrodomosios duomenų galios nustatymo metodą apibendrinami tiek teigiami, tiek neigiami rezultatai“. Be to, pagal šio I priedo 3.6.2.1 punkto nuostatas, šiame punkte esančioje 3.6.1 lentelėje nurodyta, kad medžiagos priskyrimas prie 2 kategorijos, t. y. prie medžiagų, kurios yra įtariami žmonių kancerogenai, kategorijos, turi būti pagrįstas įrodymais, gautais iš tyrimų su žmonėmis ir (arba) gyvūnais, kurie nėra pakankamai įtikinami, kad medžiaga būtų priskirta prie 1A arba 1B kategorijos, t. y. kaip

žinomo arba numanomo kancerogeno, ir jį atliekant reikia atsižvelgti į įrodymų tvirtumą ir kitus aspektus. Galiausiai, pagal minėto I priedo 3.6.2.2.1 punktą, medžiaga priskiriama prie kancerogenų, taip pat ir 2 kategorijos, remiantis įrodymais, gautais atliekant patikimus ir priimtinus tyrimus.

74 Taigi, atlikdamas tokį vertinimą, ypač vertindamas tyrimų, į kuriuos atsižvelgta, „patikimumą ir priimtinumą“ bei iš tų tyrimų gautų duomenų „įrodomąją galią“, RVK gali tam tikriems duomenims suteikti didesnę svarbą nei kitiems, siekdamas nuspręsti, ar būtinas medžiagos suderintas klasifikavimas ir ženklinimas kaip žmogaus kancerogeno.

75 Be to, Komisija neteigia, kad skundžiamo sprendimo 70–77 punktuose Bendrojo Teismo konstatuotos aplinkybės, kuriomis remdamasis jis padarė išvadą, kad *Heinrich* tyrimas buvo „lemiamas“ pateikiant RVK išvadas, yra iškraipyti faktai.

76 Pirma, to sprendimo 70 punkte teigiama, kad RVK manė, jog *Lee* ir *Heinrich* tyrimai, kuriuose vieninteliuose buvo konstatuotas auglių vystymasis paveikus titano dioksidu, buvo, anot RVK, „pagrindiniai kancerogeniškumo tyrimai (įkvėpus)“.

77 Antra, minėto sprendimo 74 ir 75 punktuose Bendrasis Teismas nurodė, kad iš šio komiteto atlikto *Lee* ir *Heinrich* tyrimų palyginimo matyti, kad *Lee* tyrimas neturėjo turėti „lemiamos reikšmės“ klasifikuojant titano dioksidą, nes atliekant šį tyrimą patiriamo poveikio sąlygos buvo perteklinės, o *Heinrich* tyrimo atveju taip nebuvo, nes pastarojo tyrimo rezultatai buvo „pakankamai patikimi, reikšmingi ir tinkami siekiant įvertinti galimą [titano dioksido] kancerogeninį poveikį“. Taigi, kaip nurodyta to sprendimo 76 punkte, iš dviejų tyrimų, kurie, minėto komiteto nuomone, buvo pagrindiniai kancerogeniškumo (įkvėpus) tyrimai, jis nusprendė, kad *Heinrich* tyrimas yra svarbesnis už *Lee* tyrimą, nes pastarasis pats savaime nėra lemiamas ar pakankamas grindžiant pasiūlymą dėl titano dioksido klasifikavimo.

78 Trečia, nors, taikydamas įrodomosios galios nustatymo metodą, RVK atsižvelgė ne tik į toksinio poveikio (įkvėpus) žiurkėms tyrimus, bet ir, kaip nurodo Komisija, remdamasi konkrečiomis atitinkamomis RVK nuomonės dalimis, į kitus tyrimus ir turimą informaciją, Bendrasis Teismas netvirtino, kad šis komitetas į visus tuos duomenis neatsižvelgė. Vis dėlto sprendimo 77 punkte jis nurodo, kad RVK nuomonėje minimi kiti tyrimai, tačiau jis juos nurodo tik siekdamas „paremti ar papildyti *Heinrich* tyrimo rezultatus“.

79 Reikia konstatuoti, jog, kai remdamasis visa šia RVK nuomonės analize padarė išvadą, kad *Heinrich* tyrimas buvo „lemiamas“ formuluojant šią nuomonę, taigi galiausiai ir atliekant minėtą nuomonę atitinkantį titano dioksido suderintą klasifikavimą ir ženklinimą, Bendrasis Teismas minėtos nuomonės neiškraipė.

80 Vadinasi, Komisijos argumentus ir, atitinkamai, visas pirmųjų pagrindų pirmas dalis reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies byloje C-71/23 P, grindžiamos teisės klaida, nes Bendrasis Teismas pažeidė Reglamente Nr. 1272/2008 nustatytus kancerogeninių medžiagų klasifikavimo principus

– *Šalių argumentai*

81 Prancūzijos Respublika, palaikoma Švedijos Karalystės ir ECHA, tvirtina, kad *Heinrich* tyrimą laikydamas „lemiamu“ Bendrasis Teismas dėl šios aplinkybės atmetė visus kitus RVK pateiktus duomenis ir taip pažeidė Reglamento Nr. 1272/2008 I priedo 1.1.1.3 ir 3.6.2.1 punktuose nustatytus principus, susijusius su duomenų įrodomosios galios nustatymu. Iš tiesų, nors atliekant tokį nustatymą tam tikri duomenys galėtų turėti didesnę reikšmę nei kiti, iš šių nuostatų būtų matyti, kad būtent jų bendras aiškinimas gali pagrįsti mokslinį vertinimą. Be to, sąvokos „lemiamas tyrimas“, skirtos atliekant duomenų įrodomosios vertės nustatymu pagrįstą mokslinį vertinimą naudojamam tyrimui apibūdinti, nėra nei taikytinuose teisės aktuose, nei jurisprudencijoje.

82 CWS ir kt. bei *Billions Europe* ir kt. ginčija šių argumentų pagrįstumą.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

83 Pirma, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 72–74 punktų ir kaip, beje, pripažino pati Prancūzijos Respublika, Reglamento Nr. 1272/2008 I priede įtvirtintiems duomenų įrodomosios galios nustatymo principams neprieštarauja tai, kad RVK tam tikriems duomenims suteikia didesnę svarbą nei kitiems, kai sprendžia, ar būtina atlikti cheminės medžiagos suderintą klasifikavimą ir ženklinimą kaip kancerogeno žmogui.

84 Antra, iš šio sprendimo 70 punkto matyti, kad, priešingai nei teigia Prancūzijos Respublika, kai *Heinrich* tyrimą pavadino „lemiamu tyrimu“ Bendrasis Teismas dėl to „neatmetė“ visų kitų RVK pateiktų duomenų.

85 Taigi pirmojo pagrindo antrą dalį byloje C-71/23 P reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies byloje C-82/23 P, grindžiamos įrodymų iškraipymu, nes Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Morrow *skaičiavimas buvo „lemiamas“ patvirtinant RVK vertinimą dėl* Heinrich *tyrimo patikimumo ir priimtinumo*

– *Šalių argumentai*

86 Komisija, palaikoma Švedijos Karalystės, tvirtina, kad iš RVK nuomonės aiškiai matyti, kad, priešingai nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 120 punkte, *Morrow* skaičiavimas nebuvo „lemiamas“ patvirtinant šio komiteto vertinimą dėl *Heinrich* tyrime nustatyto priimtino plaučių perkrovos lygio, taigi ir šio tyrimo patikimumą bei priimtinumą.

87 Ši institucija teigia, kad RVK naudojo „aptakią“ formuluotę apibūdindamas šio skaičiavimo naudojimą, ir nurodo, kad jis „galėtų prisidėti prie konstruktyvios diskusijos dėl termino „perkrova“, nors „tai gali būti ne visuotinai pripažinta sąvoka“. Be to, iš RVK nuomonės aiškiai matyti, kad šis komitetas vertinimą dėl priimtino plaučių perkrovos lygio grindė kitais duomenimis, pavyzdžiui, pusinio pašalinimo iš plaučių trukme, kuri siekė maždaug vienų metų

laikotarpį, rekomenduojamą atitinkamame Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) gairių dokumente, „palyginti mažu“ 10 mg/m3 poveikio lygiu, titano dioksido dalelių vidutiniu aerodinaminiu skersmeniu (VAS), artimu Reglamento Nr. 1272/2008 I priedo 3.1.2.3.2 punkte rekomenduojamam verčių intervalui, ir išoriniu *Heinrich* tyrimo patvirtinimu, gautu atlikus kitą mokslinį tyrimą. Vis dėlto nė vienas iš RVK pateiktų duomenų savaime nebuvo „lemiamas“. Galiausiai, skundžiamo sprendimo 112 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad Komisijos ir ECHA argumentams, kuriais pabrėžiama, kad RVK taip pat rėmėsi šiais duomenimis, „prieštarauja“ jo nuomonė.

88 CWS ir kt. bei *Billions Europe* ir kt. nurodo, kad ši dalis yra nepriimtina, nes ja siekiama, kad Teisingumo Teismas iš naujo išnagrinėtų įrodymus. Be to, jos ginčija šiai daliai pagrįsti pateiktų argumentų pagrįstumą.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

89 Dėl šios dalies priimtinumo reikia pažymėti, kad jai pagrįsti pateiktais argumentais Komisija siekia įrodyti, jog Bendrojo Teismo vertinimas, kad *Morrow* skaičiavimas buvo „lemiamas“ grindžiant RVK nuomonėje pateiktą išvadą, jog *Heinrich* tyrime nustatyta plaučių perkrova pateko į priimtiną intervalą, akivaizdžiai prieštarauja pačios šios nuomonės tekstui, iš kurio aiškiai matyti, kad tos išvados buvo pagrįstos ir kitais duomenimis ir kad nė vienas iš minėtoje nuomonėje pateiktų duomenų nebuvo „lemiamas“. Vadinasi, priešingai nei teigia CWS ir kt. bei *Billions Europe* ir kt., šie argumentai yra skirti ne tam, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų RVK nuomonę, o tam, kad konstatuotų, jog Bendrasis Teismas ją iškraipė. Taigi ši dalis yra priimtina.

90 Nagrinėjant iš esmės reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 112 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisijos ir ECHA argumentai, „kad RVK *Heinrich* tyrimo vertinimas buvo atliktas atsižvelgiant ne tik į [*Morrow* skaičiavimą], o gal net visai į jį neatsižvelgiant“, prieštarauja RVK nuomonei, o to sprendimo 113–119 punktuose išdėstė tokį vertinimą pagrindžiančias priežastis.

91 Visų pirma, minėto sprendimo 113 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad RVK nurodė kelis veiksnius, susijusius su poveikio sąlygomis atliekant *Lee* ir *Heinrich* tyrimus, kaip antai plaučių perkrovos pusinio pašalinimo laiką ir poveikio lygį, išmatuotą atsižvelgiant į cheminės medžiagos dozę ir koncentraciją, ir savo nuomonės skyriuje „Bendroji išvada“ padarė išvadą, kad atliekant *Lee* tyrimą sudarytos pernelyg didelio poveikio sąlygos paneigia šio tyrimo rezultatus klasifikavimo tikslais ir kad *Heinrich* tyrimo rezultatai yra pakankamai patikimi, reikšmingi ir tinkami vertinant galimą titano dioksido kancerogeninį pavojų. Be to, Bendrasis Teismas nurodė, kad, konkrečiai kalbant apie *Lee* tyrimą, RVK nurodė pernelyg didelės plaučių perkrovos pusinio pašalinimo laiką esant maksimaliam 250 mg/m^3 poveikio lygiui ir, kiek tai susiję su *Heinrich* tyrimu, pažymėjo, kad 10 mg/m^3 poveikio lygis buvo santykinai mažas.

92 To paties sprendimo 114 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad prieidamas prie šios bendros išvados RVK taip pat priminė, jog *Lee* tyrime išmatuota plaučių perkrova nepateko į priimtiną intervalą, nes dėl jos beveik visiškai sutriko dalelių šalinimo mechanizmai, o *Heinrich* tyrime, kuriame plaučių perkrova pateko į priimtiną intervalą, taip nebuvo. To sprendimo 115 punkte Bendrasis Teismas priminė, kad remdamasis būtent *Morrow* skaičiavimu tas komitetas grindė išvadas plaučių perkrovos lygio, išmatuoto atliekant *Lee* ir *Heinrich* tyrimus, priimtinumo klausimu. To sprendimo 116 punkte jis iš to padarė išvadą, kad remdamasis ne pusinio plaučių

perkrovos pašalinimo laiku ir doze, taip pat titano dioksido dalelių koncentracija RVK padarė išvadas dėl atliekant *Heinrich* tyrimą išmatuoto plaučių perkrovos lygio, taigi ir dėl šio tyrimo rezultatų priimtinumo.

93 Iš Komisijos nurodytų RVK nuomonės dalių aiškiai matyti, kad, lygindamas *Lee* ir *Heinrich* tyrimus, kurie šios nuomonės tekste įvardyti kaip „pagrindiniai kancerogeniškumo tyrimai“ atliekant titano dioksido klasifikavimą, šis komitetas siekė įvertinti, ar atliekant tuodu tyrimus nustatytas žiurkių plaučių perkrovos lygis yra priimtinas, remdamasis *Morrow* skaičiavimu. Taigi, nors, kaip teigia Komisija, minėtas komitetas vartojo aptakią formuluotę, leidžiančią manyti, kad šio skaičiavimo naudojimas gali būti diskutuotinas, tiesa yra ta, kad, kaip nustatė Bendrasis Teismas, tik remdamasis šiuo skaičiavimu jis padarė išvadą, jog plaučių perkrovos lygis atliekant *Heinrich* tyrimą pateko į priimtiną intervalą, o atliekant *Lee* tyrimą – ne.

94 Žinoma, kaip matyti iš minėtos nuomonės dalies „Bendroji išvada“, cituotos skundžiamo sprendimo 113 ir 114 punktuose, RVK rėmėsi ne tik rezultatais, gautais taikant *Morrow* skaičiavimą, kiek tai susiję su priimtinu plaučių perkrovos lygiu, kai nusprendė, pirma, kad atliekant *Lee* tyrimą patiriamo poveikio sąlygos buvo perteklinės ir dėl to šio tyrimo rezultatai negalėjo būti naudojami priskiriant titano dioksidą prie kancerogeninių medžiagų kategorijos, ir, antra, kad *Heinrich* tyrimo rezultatai buvo patikimi, tinkami ir atitinka *Gebel* ir kt. tyrimo (2012 m.), susijusio su kitų cheminių medžiagų, vadinamų „mažo toksiškumo mažai tirpių dalelių“, kancerogeniniu poveikiu (įkvėpus) žiurkei, rezultatus.

95 Iš šios RVK nuomonės dalies taip pat aiškiai matyti, kad plaučių perkrovos lygio priimtinumo įvertinimas, remiantis *Morrow* skaičiavimu, atliko lemiamą vaidmenį prieinant prie išvados, kad *Heinrich* tyrimas buvo pakankamai patikimas ir priimtinas, todėl skundžiamo sprendimo 120 punkte šį skaičiavimą įvardydamas kaip „lemiamą“ pagrindžiant RVK išvadas šiuo klausimu, Bendrasis Teismas neatliko akivaizdžiai klaidingo įrodymų vertinimo.

96 Vadinasi, pirmojo pagrindo antrą dalį byloje C-82/23 P reikia atmesti kaip nepagrįstą.

97 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šiuos dviejų apeliacinių skundų pirmuosius pagrindus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Dėl antrųjų pagrindų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas peržengė savo teisminės kontrolės ribas, nes RVK vertinimą pakeitė savuoju, kiek tai susiję su dalelių tankio nustatymu atliekant Morrow ***skaičiavimą***

Šalių argumentai

98 Antraisiais pagrindais Prancūzijos Respublika ir Komisija teigia, kad skundžiamo sprendimo 100, 102 ir 103 punktuose Bendrasis Teismas, pakeisdamas RVK ir Komisijos vertinimus savuoju ir taip viršydamas savo teisminės kontrolės ribas, padarė teisės klaidą.

99 Apeliančių teigimu, kai Bendrasis Teismas konstatavo, kad norėdamas taikyti *Morrow* skaičiavimą RVK turėjo taikyti mažesnį nei savo naudotą 4,3 g/cm^3 titano dioksido dalelių tankį ir kad atlikdamas šį skaičiavimą jis veikiau turėjo remtis nanometrinių titano dioksido dalelių aglomeratų tankiu, Bendrasis Teismas pažeidė RVK ir Komisijos diskreciją.

100 Grįsdamos šiuos pagrindus jos teigia, pirma, kad, priešingai nei Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 100 punkte, RVK išnagrinėjo duomenis, būtinus dalelių tankiui nustatyti, visų pirma tai, kad dėl savo nanometrinio dydžio titano dioksido dalelės buvo linkusios aglomeruotis.

101 Antra, jos teigia, kad savo mokslinės ekspertizės srityje RVK galėjo teisėtai laikyti tinkama naudoti 4,3 g/cm^3 „standartinę“ dalelių tankio vertę.

102 Taigi, Prancūzijos Respublikos nuomone, RVK galėjo atsižvelgti į tai, kad egzistuoja dalelių nusėdimo plaučiuose reiškiniai. Be to, negalima daryti prielaidos, kad dalelių aglomeratų tankis buvo 1,6 g/cm^3. Komisija tvirtina, kad *Heinrich* tyrime nebuvo nurodytas tiriamų titano dioksido dalelių tankis, aglomeracijos apimtis ir jų suspaudimas.

103 Trečia, apeliantės teigia, kad nusprendęs, jog padaryta akivaizdi vertinimo klaida dėl to, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 100 ir 102 punktų, RVK rėmėsi tankio verte, atitinkančia titano dioksido dalelių, o ne šių dalelių aglomeratų tankį, Bendrasis Teismas išreiškė nuomonę dėl RVK mokslinės išvados, kurią šis padarė remdamasis turėtais duomenimis, o tokios nuomonės pareiškimas nepriklauso jo kompetencijai.

104 Palaikydamos apeliacinių skundų antruosius pagrindus Švedijos Karalystė ir ECHA pabrėžia, kad dalelių aglomeracijos, ypač plaučių aplinkoje, klausimas yra ypač sudėtingas mokslinis klausimas, kuris nepriklauso Bendrojo Teismo kompetencijai.

105 CWS ir kt. bei *Billions Europe* ir kt. ginčija apeliančių ir Švedijos Karalystės bei ECHA argumentų pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

106 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Europos Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją, visų pirma vertindamos labai sudėtingas faktines mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybes, kad atsižvelgdamos į jas nustatytų savo priimamų priemonių pobūdį ir apimtį, todėl Sąjungos teismo vykdoma kontrolė turi apimti tik nagrinėjimą, ar įgyvendinant šią diskreciją nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos ar piktnaudžiauta įgaliojimais arba ar šios institucijos akivaizdžiai neperžengė savo diskrecijos ribų. Tokiomis aplinkybėmis Sąjungos teismas negali savo atliekamu mokslinio ir techninio pobūdžio faktinių aplinkybių vertinimu pakeisti institucijų, kurioms vienintelėms SESV nustatyta ši pareiga, vertinimo (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Nickel Institute*, C-14/10, EU:C:2011:503, 60 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją, taip pat 2023 m. lapkričio 9 d. Sprendimą *Chemours Netherlands / ECHA*, C-293/22 P, EU:C:2023:847, 134 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

107 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas yra konkrečiau nusprendęs, kad Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją, dėl kurios vykdoma teisminė kontrolė yra ribota, ne tik dėl nuostatų, kurias reikia priimti, pobūdžio ir taikymo srities, bet ir iš dalies nustatant bazinius duomenis. Vis dėlto vykdant tokią teisminę kontrolę, net jeigu ji ribota, reikalaujama, kad nagrinėjamą aktą priėmusios Sąjungos institucijos Sąjungos teisme galėtų įrodyti, jog priėmė aktą veiksmingai naudodamosi diskrecija, kurią įgyvendinant būtina atsižvelgti į visus situacijai, kurią šiuo aktu siekiama reglamentuoti, svarbius duomenis ir aplinkybes (2023 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Chemours Netherlands / ECHA*, C-293/22 P, EU:C:2023:847, 135 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

108 Šiuo atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad *Billions Europe* ir kt. Bendrajame Teisme nurodė, kad RVK ir Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes, taikydamas *Morrow* skaičiavimą *Lee* ir *Heinrich* tyrimams, siekdamas įvertinti šių tyrimų patikimumą ir priimtinumą, RVK nustatė titano dioksido dalelių tankį 4,3 g/cm^3, nors turėjo atsižvelgti į „P25“ tipo titano dioksido nanometrinių dalelių aglomeratų tankį, kuris, remiantis šių šalių paminėtais moksliniais tyrimais, buvo 1,6 g/cm^3.

109 Atsakydamos Komisija ir ECHA teigė, kad RVK pagrįstai atsižvelgė ne į titano dioksido nanometrinių dalelių aglomeratų tankį, o į šios medžiagos dalelių tankį, nes *Heinrich* tyrime nebuvo nurodytas nei tiriamų dalelių tankis, nei tų dalelių aglomeracijos apimtis ir suspaudimo laipsnis, ir kad tokiomis aplinkybėmis RVK buvo tinkama atsižvelgti į standartinę, t. y. mokslo bendruomenės nustatytą referencinę titano dioksido dalelių tankio vertę.

110 Skundžiamo sprendimo 97 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad „nepriklausomai nuo atsakymo į klausimą, kokio tikslumo buvo tankio vertė, į kurią taikydamas [*Morrow* skaičiavimą] turėjo atsižvelgti RVK – klausimas, kur[io] bet kuriuo atveju [jam nereikia] išnagrinėti, – [ieškovių pirmojoje instancijoje] argumentuose pirmiausia keliamas klausimas, ar RVK padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, susijusią su pasiremtu tankio tipu“.

111 Tokiomis aplinkybėmis to sprendimo 100 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad „*Heinrich* tyrime nebuvo nurodyta nei apie tirtų titano dioksido dalelių tankį, nei apie aglomeracijos apimtį ar apie jų suspaudimo laipsnį“, vis dėlto, „remdamasis 4,3 g/cm^3 dalelių tankiu, vadinasi, didesniu tankiu negu titano dioksido nanometrinių dalelių aglomeratų tankis <…>[,] RVK neatsižvelgė į visas reikšmingas šios bylos aplinkybes“. Bendrojo Teismo teigimu, reikėjo atsižvelgti būtent į „*Heinrich* tyrime tirtų dalelių požymius, visų pirma jų nanometrinį dydį ir „P25“ tipą, į tai, kad šios dalelės buvo linkusios aglomeruotis, kad dalelių aglomeratų tankis buvo mažesnis už dalelių tankį, todėl alveolinių makrofagų tūrinė apkrova dalelių aglomeratais buvo didesnė“.

112 Minėto sprendimo 103 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad „RVK neatsižvelgė į visus veiksnius, kurie yra svarbūs atliekant [*Morrow* skaičiavimą]“, kai neatsižvelgė į to paties sprendimo 100 punkte nurodytas aplinkybes, „todėl padarė akivaizdžią vertinimo klaidą“. Be to, tame pačiame punkte Bendrasis Teismas patikslino, kad „[d]ėl [RVK] klaidos šio skaičiavimo taikymo [*Heinrich*] tyrime rezultatas, taigi, ir RVK išvada, pagal kuriuos plaučių apkrova minėtame tyrime buvo priimtina ir minėto tyrimo rezultatai buvo pakankamai patikimi, reikšmingi ir tinkami, vertinant galimą titano dioksido kancerogeninį pavojingumą <…>, buvo akivaizdžiai klaidingi“.

113 Iš šio sprendimo 110–112 punktuose primintų Bendrojo Teismo svarstymų matyti, kad, kaip generalinė advokatė iš esmės nurodė išvados 95 punkte, jis nusprendė, kad taikydamas *Morrow* skaičiavimą RVK padarė klaidą, kai atsižvelgė į standartinę titano dioksido dalelių tankio vertę, ir kad tokiomis aplinkybėmis turėjo būti taikoma mažesnė tankio vertė, atitinkanti nanometrinių dalelių aglomeratų tankio vertę.

114 Vis dėlto, atlikdamas šį vertinimą, Bendrasis Teismas ne tik patikrino, ar RVK tinkamai atsižvelgė į visas atitinkamas aplinkybes, į kurias jis turėjo atsižvelgti pagal turimas mokslo žinias, visų pirma, šiuo atveju, kaip pats šis komitetas konstatavo savo nuomonėje, į „P 25“ tipo nanometrinių dalelių, tokių kaip stebėtos atliekant *Heinrich* tyrimą, polinkį sudaryti aglomeratus, kurių tankis mažesnis nei pačių dalelių tankis.

115 Iš tiesų, nors skundžiamo sprendimo 100 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad, kaip tvirtino Komisija ir ECHA, o *Billions Europe* ir kt. to neginčijo, *Heinrich* tyrime nebuvo pateikta duomenų nei apie tirtų titano dioksido dalelių tankį, nei apie aglomeracijos apimtį ar apie jų suspaudimo laipsnį, jis nusprendė, kad bet kuriuo atveju RVK nustatyta titano dioksido dalelių tankio standartinė vertė nebuvo tinkama, nes ta vertė „buvo didesnė“ už aglomeratų tankio vertę.

116 Tokiomis aplinkybėmis, kai, kaip matyti iš paties Bendrojo Teismo konstatuotų faktų, nebuvo duomenų, leidžiančių patikimai nustatyti, kokia tankio vertė yra tinkama *Heinrich* tyrime taikant *Morrow* skaičiavimą, jis neturėjo teisės pats spręsti RVK taikytos titano dioksido dalelių tankio vertės tinkamumo, atsižvelgiant į šių dalelių aglomeracijos reiškinį, klausimo, nes šis klausimas reikalavo atlikti mokslinį vertinimą ir galiausiai pakeisti kompetentingų institucijų išvadas šiuo klausimu savosiomis.

117 Vis dėlto, remiantis suformuota jurisprudencija, jeigu Bendrojo Teismo sprendimo motyvais pažeidžiama Sąjungos teisė, tačiau šio sprendimo rezoliucinė dalis pasirodo pagrįsta kitais teisiniais motyvais, dėl tokio pažeidimo šis sprendimas neturi būti panaikintas, bet reikia pakeisti jo motyvus (2019 m. sausio 23 d. Sprendimo *Deza / ECHA*, C-419/17 P, EU:C:2019:52, 87 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

118 Šiuo klausimu, kaip priminta šio sprendimo 107 punkte, net ir tais atvejais, kai Sąjungos institucijos turi diskreciją, kuri tam tikru mastu taikoma ir duomenų, kuriais remiantis priimamas jų kompetencijai priklausantis aktas, nustatymui, Sąjungos teismo vykdoma to akto kontrolė reikalauja, kad šios institucijos galėtų įrodyti, jog atitinkamas aktas buvo priimtas veiksmingai pasinaudojant šia diskrecija ir, visų pirma, kad jos atsižvelgė į visus svarbius duomenis ir aplinkybes, susijusius su situacija, kurią šiuo aktu buvo siekiama reglamentuoti.

119 Šiuo atveju užtenka pažymėti, kad, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 98 punkte, savo nuomonėje RVK nustatė, kad nanometrinio dydžio pirminės dalelės, kaip antai tirtos Heinrich tyrime, yra linkusios aglomeruotis. Vis dėlto, kaip pabrėžta tame pačiame 98 punkte, tokią išvadą RVK padarė tik „dėl aerozolių, t. y. ore esančių dalelių“, nenurodydamas galimos sąsajos su tankiu, naudojamu taikant *Morrow* skaičiavimą.

120 Vis dėlto apeliantės ir jų poziciją palaikančios kitos šalys neginčija, kad, kaip iš esmės pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 101 punkte, šis titano dioksido dalelių aglomeracijos reiškinys galėjo turėti įtakos nustatant jų tankio vertę ir, atitinkamai, taikant *Morrow* skaičiavimą nagrinėjamiems tyrimams, kadangi ši vertė buvo vienas iš skaičiavimo parametrų. Taigi atlikdamas šį skaičiavimą RVK turėjo atsižvelgti į šį parametrą.

121 Vis dėlto, nors Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 99 punkte konstatavo, kad šalys neginčijo, jog titano dioksido dalelių aglomeratų tankis yra mažesnis už pirminių dalelių tankį, iš to sprendimo motyvų matyti, kad RVK nuomonėje nebuvo jokių duomenų, kurie būtų leidę Bendrajam Teismui padaryti išvadą, kad šis komitetas veiksmingai pasinaudojo savo diskrecija ir tinkamai atsižvelgė į minėtą aglomeracijos reiškinį, kai nusprendė, kad, nepaisant šio tankio skirtumo, reikia taikyti vertę, atitinkančią titano dioksido pirminių dalelių standartinę vertę.

122 Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad, nepaisant kompetentingų Sąjungos institucijų turimos plačios diskrecijos, Sąjungos teismas turi kompetenciją tikrinti, ar jos neignoravo reikšmingų patikimo tyrimo duomenų, į kuriuos atsižvelgus bendras įrodymų,

kuriuos jos galėjo turėti, vertinimas būtų pakitęs taip, kad galutinis sprendimas, priimtas ginčijamame akte, taptų neįtikinamas (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 9 d. Sprendimą *PlasticsEurope / ECHA*, C-119/21 P, EU:C:2023:180, 52 punktą).

123 Taigi Komisijos ir ECHA nurodyti neaiškumai dėl titano dioksido dalelių aglomeracijos reiškinio ir tankio, vertinant *Heinrich* tyrimą, negalėjo atleisti RVK nuo pareigos įvertinti šį reiškinį ir jo galimą poveikį dalelių tankio vertei, kuri turi būti nustatyta šiam tyrimui taikant *Morrow* skaičiavimą, remiantis patikimiausiais ir naujausiais moksliniais tyrimais, siekiant užtikrinti, kad galiausiai pasirinkta tankio vertė yra tinkama. Tokie neaiškumai taip pat negalėjo užkirsti kelio Bendrajam Teismui, gavusiam moksliniais tyrimais pagrįstą prieštaravimą dėl tokio pasirinkimo, patikrinti, ar šis komitetas įvykdė tą pareigą.

124 Dėl Komisijos ir ECHA argumento, kad siekiama palengvinti *Lee* ir *Heinrich* tyrimų palyginimą ir išvengti neaiškumo veiksnio įtraukimo į jį, šios šalys nei Bendrajame Teisme, nei Teisingumo Teisme nepaaiškino, kaip pasirinkta kitokia nei standartinė titano dioksido dalelių tankio vertė galėjo pakenkti šių dviejų tyrimų palyginimo patikimumui, net jeigu pasirinkta tankio vertė būtų labiau suderinama su turimais iš *Heinrich* tyrimo gautais duomenimis.

125 Iš išdėstytų motyvų matyti, kad, nors Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog šiuo atveju turėjo įvertinti, ar *Morrow* skaičiavimui RVK pasirinkta titano dioksido dalelių standartinė tankio vertė buvo tinkama, jis nepadarė teisės klaidos nusprendęs, kad RVK atsižvelgė ne į visas svarbias aplinkybes, kai skaičiavo plaučių perkrovą, kad tuo skaičiavimu remdamasis galėtų įvertinti *Heinrich* tyrimą.

126 Atsižvelgiant į visas šias aplinkybes, reikia atmesti apeliacinių skundų antruosius pagrindus.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo pagrindų byloje C-71/23 P ir trečiojo pagrindo byloje C-82/23 P, grindžiamų motyvavimo trūkumu ir teisės klaida, nes Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad titano dioksidas nėra „medžiaga, pasižyminti būdinga savybe sukelti vėžį“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1272/2008 I priedo 3.6.2.2.1 punktą

Šalių argumentai

127 Pateikdama trečiąjį pagrindą Prancūzijos Respublika teigia, kad skundžiamo sprendimo 157 ir 158 punktai yra nepakankamai motyvuoti. Šiuo atžvilgiu Prancūzijos Respublika pažymi, jog to sprendimo 158 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad „vienas iš svarbiausių pastebėto toksiškumo veiksnių“ buvo įkvepiamų dalelių kiekis, ir remdamasis tik šia aplinkybe padarė išvadą, kad titano dioksido dalelių kancerogeninio veikimo būdas nesusijęs su šios medžiagos būdingomis savybėmis sukelti vėžį. Kad galėtų padaryti tokią išvadą, Bendrasis Teismas turėjo išnagrinėti visus „svarbiausius pastebėto toksiškumo veiksnius“, o ne tik vieną iš jų.

128 Prancūzijos Respublika, pateikdama ketvirtąjį pagrindą, ir Komisija –trečiąjį pagrindą, palaikomos Švedijos Karalystės ir ECHA, teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai neteisingai aiškino medžiagos „būdingų savybių“ sąvoką, atsižvelgdamas į Reglamento Nr. 1272/2008 struktūrą ir tikslus.

129 Prancūzijos Respublika teigia, pirma, kad Bendrojo Teismo motyvai, visų pirma to sprendimo 158 punktas, grindžiami prielaida, kad cheminė medžiaga, kurios kancerogeniškumas pasireiškia įkvėpus tam tikrą dalelių kiekį, negali būti laikoma pasižyminčia būdinga savybe sukelti vėžį. Ši

prielaida yra dirbtinė ir klaidinga. Be to, toks argumentavimas neatitinka Reglamento Nr. 1272/2008 1 konstatuojamojoje dalyje ir 1 straipsnio 1 dalyje nustatyto tikslo užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį. Galiausiai, skundžiamo sprendimo 141 punktas grindžiamas klaidingu 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Nickel Institute* (C-14/10, EU:C:2011:503) aiškinimu.

130 Komisija trečiojo pagrindo pirmoje dalyje teigia, kad Bendrojo Teismo sprendimo 135–142 punktuose aiškinant sąvoką „būdingos savybės“ nepakankamai atsižvelgiama į Reglamento Nr. 1272/2008 kontekstą ir tikslą, taip pat pažeidžiamas atsargumo principas. Laikantis tokio kontekstinio ir teleologinio aiškinimo reikėtų pripažinti, kad medžiagos cheminės sudėties nebūtinai užtenka norint nustatyti jos būdingas savybes, dėl kurių ji gali būti klasifikuojama kaip pavojinga cheminė medžiaga. Visų pirma, atitinkamos cheminės medžiagos pateikimo rinkai specifinė forma arba fizinis pavidalas patys gali turėti tokių savybių, dėl kurių toks klasifikavimas yra būtinas, siekiant užtikrinti visapusišką naudotojų apsaugą. Toks būtų atvejis šioje byloje, atsižvelgiant į titano dioksido biopersistenciją ir mažą tirpumą. Be to, ši institucija teigia, kad neatsižvelgimas į cheminės medžiagos kancerogeninį poveikį atliekant jos suderintą klasifikavimą ir ženklinimą riboja informacijos apie ją teikimą ir naudotojų galimybę imtis tinkamų atsargumo priemonių, taip pat trukdo taikyti kitus teisės aktus, pagrįstus rizikos vertinimu.

131 Be to, Komisija ginčija skundžiamo sprendimo 166 punkte Bendrojo Teismo pateikto skirtumo tarp Reglamento Nr. 1272/2008 nuostatų, taikomų savarankiškam klasifikavimui, ir nuostatų, taikomų suderintam klasifikavimui ir ženklinimui, svarbą.

132 Trečiojo pagrindo antroje dalyje Komisija teigia, kad skundžiamo sprendimo 157–160 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai supainiojo įkvėptų dalelių kiekio ir titano dioksido dalelių kancerogeninio poveikio būdo svarbą su sąvoka „būdingos savybės“, kuri šiuo atveju reiškia nagrinėjamos medžiagos formą, biopersistenciją ir mažą tirpumą. Taigi, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į Reglamento Nr. 1272/2008 I priedo 3.6.1.1 punktą.

133 CWS ir kt. bei *Billions Europe* ir kt. ginčija šių argumentų pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

134 Remiantis suformuota jurisprudencija, dėl Bendrojo Teismo sprendimo perteklinių motyvų pateikti argumentai negali lemti šio sprendimo panaikinimo, todėl yra nereikšmingi (2022 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Laboratoire Pareva / Komisija*, C-702/21 P, EU:C:2022:870, 52 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

135 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 122 punkte Bendrasis Teismas patenkino ieškinio pirmojo pagrindo pirmą dalį, grindžiamą akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, susijusiomis su *Heinrich* tyrimo priimtinumu ir patikimumu. Vis dėlto minėto sprendimo 123 punkte jis nurodė, kad „siekiant gero teisingumo vykdymo“ ieškinio nagrinėjimą reikia tęsti ir priimti sprendimą dėl pirmojo pagrindo antros dalies, grindžiamos tuo, kad ginčijamas klasifikavimas ir ženklinimas netaikomi medžiagai, pasižyminčiai būdinga savybe sukelti vėžį, „kad byloje būtų priimtas galutinis sprendimas“.

136 Taigi trečiasis ir ketvirtasis pagrindai byloje C-71/23 P ir trečiasis pagrindas byloje C-82/23 P, kuriais ginčijami Bendrojo Teismo argumentai, pateikti nagrinėjant tą antrą dalį, yra nukreipti prieš perteklinius skundžiamo sprendimo motyvus ir todėl turi būti atmesti kaip nereikšmingi.

137 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad šiuos du apeliacinius skundus reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

138 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

139 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal minėto reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

140 Šiuo atveju CWS ir kt. ir *Billions Europe* ir kt. prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Prancūzijos Respublikos ir Komisijos, o šios pralaimėjo bylą, taigi joms turi būti nurodyta padengti ne tik savo bylinėjimosi išlaidas, bet ir CWS ir kt. bei *Billions Europe* ir kt. bylinėjimosi išlaidas, patirtas atitinkamai nagrinėjant bylą C-71/23 P ir bylą C-82/23 P.

141 Pagal to paties reglamento 184 straipsnio 4 dalį, jeigu pirmojoje instancijoje į bylą įstojusi šalis dalyvauja apeliaciniame procese, Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

142 Šiuo atveju reikia nustatyti, kad Nyderlandų Karalystė, Švedijos Karalystė, ECHA ir *Cefic* ir kt. padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinius skundus.**

2. **Prancūzijos Respublika, be savo išlaidų, padengia ir *CWS Powder Coatings GmbH*, *Brillux GmbH & Co. KG*, *Daw SE*, *Billions Europe Ltd*, *Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.)*, *Evonik Operations GmbH*, *Kronos Titan GmbH*, *Precheza a.s.*, *Tayca Corp.*, *Tronox Pigments (Holland) BV*, *Venator Germany GmbH* ir *Sto SE & Co. KGaA* patirtas bylinėjimosi išlaidas byloje C-71/23 P.**

3. **Europos Komisija, be savo išlaidų, padengia ir *CWS Powder Coatings GmbH*, *Brillux GmbH & Co. KG*, *Daw SE*, *Billions Europe Ltd*, *Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.)*, *Evonik Operations GmbH*, *Kronos Titan GmbH*, *Precheza a.s.*, *Tayca Corp.*, *Tronox Pigments (Holland) BV*, *Venator Germany GmbH* ir *Sto SE & Co. KGaA* patirtas bylinėjimosi išlaidas byloje C-82/23 P.**

4. **Nyderlandų Karalystė, Švedijos Karalystė, Europos cheminių medžiagų agentūra (ECHA), *Conseil Européen de l'Industrie Chimique – European Chemical Industry Council (Cefic)*, *Conseil Européen de l'Industrie des Peintures, des Encres d'Imprimerie et des Couleurs d'Art (CEPE)*, *British Coatings Federation Ltd (BCF)* ir *American Coatings Association, Inc. (ACA)* padengia savo išlaidas.**

Parašai.